

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 17 czerwca 2015 r.

Poz. 2431

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK.3.4131.129.2015.KN WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645, poz. 1318, z 2014 r., poz. 379, poz. 1027)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VI/44/15 Rady Miejskiej w Pyrzycach z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

Uzasadnienie

W dniu 26 marca 2015 r. Rada Miejska w Pyrzycach podjęła uchwałę Nr VI/44/15 w sprawie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

Jako materialnoprawną podstawę podjęcia ww. aktu Rada wskazała m.in. art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1399 ze zm.), który stanowi, że – uchwalony na podstawie art. 4 ust. 1 cyt. ustawy – *regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:*

- 1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:
 - a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych przeterminowanych leków i chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz zużytych opon, a także odpadów zielonych,
 - b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
 - c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
 - a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
 - b) liczby osób korzystających z tych pojemników;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) (uchylony);
- 5) innych wymagań wynikających z gminnego planu gospodarki odpadami;

- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Wyliczając komponenty uchwały w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminie ustawodawca nie posłużył się zwrotem "w szczególności" ani podobnym, co należy rozumieć w ten sposób, że z jednej strony wyliczenie to ma charakter wyczerpujący, co oznacza, że w uchwale rady gminy nie wolno zamieszczać postanowień, które wykraczałyby poza treść art. 4, z drugiej zaś, że w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie muszą znaleźć się postanowienia odnoszące się do wszystkich punktów art. 4.

Z kolei, przepis art. 4 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (*Rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej "regulaminem"; regulamin jest aktem prawa miejscowego*) nakazuje każdej gminie wydanie odrębnej uchwały ustalającej szczegółowe zasady utrzymywania czystości i porządku na terenie gminy. Uchwała taka winna stanowić odrębny, jednolity akt prawa miejscowego kompleksowo regulujący wszystkie kwestie przekazane radzie gminy do unormowania.

Nie budzi zatem wątpliwości, że kwestie dotyczące obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku, winny zostać określone w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie, nie zaś - jak w niniejszej sprawie - w odrębnym akcie, bowiem stanowią one obowiązkowy element uchwały podjętej na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W tym miejscu wskazania wymaga, że Rada Miejska w Pyrzycach w dniu 20 grudnia 2012 r. podjęła uchwałę Nr XXXI/339/12 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Pyrzyce (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2013 r., poz. 779). Zatem, skoro wolą Rady była zmiana przepisów regulujących obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku, winna podjąć uchwałę w sprawie zmiany cyt. aktu.

Niezależnie od powyższego, odnosząc się do treści uzasadnienia kwestionowanej uchwały, w którym Rada podniosła, że w rozstrzygnięciu nadzorczym znak: NK.3.4131.47.2013.KJ z dnia 24 stycznia 2013 r. Wojewoda Zachodniopomorski wskazał obowiązek podjęcia odrębnej uchwały, która odpowiednio ureguluje obowiązki właścicieli zwierząt domowych, wskazać należy, że twierdzenie to nie znajduje oparcia w treści przywołanego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda bowiem, stwierdzając nieważność § 31 ust. 2 pkt 1 i 2 uchwały Nr XXXI/339/12 Rady Miejskiej w Pyrzycach (*osobom utrzymującym zwierzęta domowe nie wolno wprowadzać psów i innych zwierząt domowych do obiektów użyteczności publicznej, z wyłączeniem obiektów przeznaczonych dla zwierząt, jak schroniska, lecznice, wystawy, itp.; postanowienie to nie dotyczy osób niewidomych, korzystających z pomocy psów-przewodników oraz wprowadzać psów i innych zwierząt domowych na teren placów gier i zabaw, piaskownic dla dzieci, plaż, kąpielisk, boisk szkolnych i ogródków przedszkolnych*) wskazał jednoznacznie, że powyższe unormowania zakazujące wprowadzania psów i innych zwierząt domowych do obiektów oraz na tereny wymienione w cytowanych przepisach naruszają upoważnienie ustawowe wynikające z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Z regulacji zawartej w tym przepisie wynika jednoznacznie, że przyznaje ona radzie gminy kompetencję do szczegółowego określenia wymagań wobec osób utrzymujących zwierzęta domowe w taki sposób, aby pobyt tych zwierząt na terenach przeznaczonych do wspólnego użytku nie był uciążliwy i nie stanowił zagrożenia dla przebywających tam osób oraz nie spowodował zanieczyszczenia tych miejsc. Nie mieści się natomiast w kompetencjach rady sformułowanie całkowitego zakazu wprowadzania wszelkich zwierząt domowych na określone tereny i do określonych miejsc (por. wyroki WSA w Bydgoszczy z dnia 7 kwietnia 2011 r., sygn. akt II SA/Bd 1536/10 oraz z dnia 14 września 2011 r., sygn. akt II SA/Bd 697/11).

Jednocześnie – na marginesie powyższych rozważań – organ nadzoru wskazał, że jeżeli wolą Rady jest określenie zakazów wprowadzania zwierząt domowych na określone tereny i do określonych miejsc użyteczności publicznej, to takie uprawnienie ustawodawca przyznał radzie gminy w art. 40 ust. 2 pkt

4 ustawy o samorządzie gminnym stanowiącym, że *na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej*. Zatem, organ stanowiący gminy, jest upoważniony do formułowania różnego rodzaju zakazów i nakazów, ale jedynie w uchwałach stanowiących regulamin korzystania z określonych gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, np. placów zabaw, parków itp.

W kontekście powyższych rozważań, stwierdzić należy, że określone przez Radę Miejską w Pyrzycach w uchwale Nr VI/44/15 zakazy wprowadzania zwierząt domowych do sklepów, zakładów produkcji spożywczej, zakładów usługowych, lokali gastronomicznych, aptek, szpitali, czy też utrzymywania zwierząt domowych w mieszkaniach w ilościach stwarzających uciążliwość dla lokatorów, a zatem zakazy dotyczące miejsc, które nie stanowią gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w ogóle nie znajdują oparcia w obowiązującym prawie.

Natomiast, kwestie dozoru, hodowli i znakowania zwierząt domowych uregulowane są w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r., poz. 856 ze zm.).

Mając powyższe na względzie uznać należy, że uchwała Nr VI/44/15 Rady Miejskiej w Pyrzycach z dnia 26 marca 2015 r. *w sprawie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku* narusza obowiązujący porządek prawny - art. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w sposób uzasadniający skorzystanie z uprawnienia przewidzianego w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, tj. stwierdzenia jej nieważności.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia. Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WOJEWODA ZACHODNIOPOMORSKI

Marek Tałasiewicz